

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621010036
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2022:1621010036.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci obžalovaného X. F. a spol., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, v znení účinnom do 31. decembra 2020, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09. marca 2022 v Malackách takto

rozhodol:

Obžalovaní:

X. F.ČÍK, narodený XX. O. XXXX v K. nad B., trvale bydliskom ul. P. U. č. XXXX/XX, XXX XX U.,

C. F., narodená XX. R. XXXX v V., trvale bydliskom ul. P. U. č. XXXX/XX, XXX XX U.,

sa uznávajú vinnými, že

po tom, čo dňa 17.10.2020 v čase o 20.14 h. v predajni Kaufland v Malackách našli platobnú kartu k účtu č. IBAN: F XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedenom v Slovenskej sporiteľni, a.s., majiteľom ktorého je poškodená B. U., vykonali následne toho istého dňa v čase o 20.15 h. v tejto predajni platbu vo výške 16,87 € a obvinená C. F. vykonala ešte na čerpacej stanici Shell v Malackách v čase o 20.29 h. platbu vo výške 13,80 €, čím bola poškodenej B. U. spôsobená škoda vo výške 30,67 €,

teda

spoločným konaním si neoprávnene obstarali platobný prostriedok, ktorý použili ako pravý,

čím spáchali

prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, v znení účinnom do 31. decembra 2020, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa im
ukladá

obžalovanému X. F.

podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, za použitia § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 19. januára 2022, sp. zn. OT/5/2022, právoplatnom dňa 19. januára 2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 tretia veta Trestného zákona s poukazom na § 61 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 30 (tridsať) mesiacov.

Obžalovanej C. F.

podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej určuje skúšobnú dobu vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanej uložený v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 13. mája 2021, sp. zn. OT/41/2021, právoplatnom dňa 13. mája 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú B. U., nar. XX. L. XXXX v U., trvale bydliskom ul. U. V. č. XXXX/XX, XXX XX U., s nárokom na náhradu škody, odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 21. januára 2021 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 21. januára 2021, č. 1Pv/414/20/1106-9, na X. F. a C. F., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, v znení účinnom do 31. decembra 2020, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obaja obžalovaní X. F. a C. F. po poučení o svojich právach a povinnostiach urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaných súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či každý z obžalovaných:

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno,

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno,

f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno,

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno,

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaných o uznaní viny a ich kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaných o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal oboch obžalovaných za vinných zo spáchania prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, v znení účinnom do 31. decembra 2020, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaných podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestov a náhrady škody, a to oboznámením listinných dôkazov, predovšetkým potvrdenia o zaplatení časti škody vo výške 20,- eur č. I. 64 - 65, úradného záznamu z 28. februára 2022, zásielky od poškodenej doručenej súdu dňa 09. marca 2022 obsahujúcej poštový poukaz na sumu 21,- eur a písomné ospravedlnenie obžalovanej adresované poškodenej, ďalej na hlavnom pojednávaní obžalovaným predložený poštový poukaz na sumu 21,- eur, aktualizovaný odpis registra trestov na oboch obžalovaných, centrálnu evidenciu správnych deliktov a priestupkov na oboch obžalovaných z 09. marca 2022, spis Okresného súdu Malacky, sp. zn. OT/5/2022, a z neho najmä trestný rozkaz č. I. 48 - 49 a spis Okresného súdu Malacky, sp. zn. OT/41/2021, a z neho najmä trestný rozkaz č. I. 41 - 42.

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Súd vyhodnotil kritériá, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona a ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútky), subjektu (osoba páchatela) a ďalej tiež priťažujúcich a poľahčujúcich okolností ako aj pomerov páchatela a možnosťami jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obom obžalovaným súd vychádzal z § 42 ods. 1 Trestného zákona, ktoré stanovuje súdu povinnosť ukladať súhrnný trest, pri zbíhajúcich sa trestných činoch, podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný (teda podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu).

K povinnosti ukladať v danej veci súhrnný trest súd pripomína, že trestné činy sú spáchané v súbehu (tzv. konkurencia trestných činov) vtedy, ak páchatel spáchal dva alebo viacero trestných činov skôr, ako bol pre niektorý z nich odsúdený, t. j. skôr ako bol za taký trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdom prvého stupňa alebo skôr ako bol obvinenému doručený trestný rozkaz. Práve časový moment spáchania trestného činu pred alebo po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa pre iný páchatelov trestný čin odlišuje súbeh od recidívy a má aj výrazne odlišné účinky pri ukladaní trestu pri tzv. mnohosti trestnej činnosti toho istého páchatela.

Najprísnejším trestným činom, v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona, je v prípade oboch obžalovaných [u obžalovaného popri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a u obžalovanej popri prečine krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona] prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, a

preto súd vychádzal pri ukladaní trestu práve z trestnej sadzby tohto prečinu, pričom výška trestnej sadzby stanovená zákonom pri tomto prečine je v rozpätí od 1 roka do 5 rokov.

V prejednávanej príhode mal súd na zreteli súčasne aj tú skutočnosť, že zodpovednosť spolupáchateľov zákon ustanovuje tak, že každý zo spolupáchateľov zodpovedá za celý následok spoločného konania tak, ako keby ho spáchal sám (§ 20 Trestného zákona).

Pokiaľ ide o obžalovaného X. F., súd zistil dve poľahčujúce okolnosti, spočívajúce v tom, že obžalovaný sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu, resp. dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu [§ 36 písm. k) Trestného zákona], a tiež, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Príťažujúce okolnosti súd zistil tiež dve - spáchanie viacerých trestných činov podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a recidívu [§ 37 písm. m) Trestného zákona; odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 10. júna 2020, sp. zn. OT/59/2020]. Nakoľko pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností je vyrovnaný, k úprave trestnej sadzby nedošlo.

Čo sa týka úvah o tom, aký druh trestu je možné obžalovanému uložiť za spáchaný trestný čin, tak súd musel vychádzať z toho, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 19. januára 2022, sp. zn. OT/5/2022, pre spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, za čo mu bol, okrem trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 30 mesiacov, uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky. K spáchaniu skutku došlo 16. januára 2022, trestný rozkaz mu bol doručený 19. januára 2022, pričom v zmysle § 353 ods. 8 druhá veta Trestného poriadku účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

Skutok, zo spáchania ktorého bol obžalovaný uznaný vinným v posudzovanej trestnej veci, bol spáchaný dňa 17. októbra 2020, pričom bolo zistené, že tento skutok v posudzovanej trestnej veci je spáchaný vo viacčinnom súbehu so skutkom, za ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky v trestnej veci sp. zn. OT/5/2022, a preto je nutné za ne uložiť obžalovanému jeden súhrnný trest.

Súd následne zistil, že obžalovaný úmyselne spáchal stíhaný trestný čin v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 10. júna 2020, sp. zn. OT/59/2020, kde skúšobná doba plynula od 11. júna 2020 do 10. decembra 2021. Vzhľadom na tieto okolnosti súd nemohol obžalovanému uložiť podmienenečný trest odňatia slobody (§ 49 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 1 Trestného zákona) a do úvahy zjavne neprichádzalo ani uloženie alternatívneho trestu vzhľadom na rešpektovanie druhej vety § 42 ods. 2 Trestného zákona, že súhrnný trest čo do druhu trestu nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 19. januára 2022, sp. zn. OT/5/2022), teda v danom prípade súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest odňatia slobody.

Po vzhliadnutí všetkých okolností prípadu - najmä osoby obžalovaného, jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, v rámci ktorého na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a spáchanie skutku oľutoval, a tiež že dobrovoľne nahradil škodu, čo svedčí o istej miere sebareflexii a uvedomení si následkov jeho počínania, a nie až tak výrazne závažný následok (škoda) - súd dospel k záveru, že pôsobiť na obžalovaného prísny, hoci zákonný, nepodmienený trestom odňatia slobody v sadzbe uvedenej vyššie, by bolo neprimerane prísne. Preto pri ukladaní trestu obžalovanému súd pristúpil k aplikácii záveru vyjadreného v jednej z právnych viet stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj/55/2016, podľa ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Vzhľadom na okolnosti prípadu, spôsob spáchania činu a jeho následok, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade vzhľadom na závažnosť oboch trestných

činov, ako aj už skôr podmieneného trestu odňatia slobody, súd dospel k záveru o potrebe uloženia 10-mesačného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý možno považovať za primeraný vo vzťahu k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti a postačujúci na nápravu obžalovaného na ochranu spoločnosti, pričom súd okrem už uvedeného vzal do úvahy aj mieru zavinenia obžalovaného a jeho účasti na stíhanom skutku, kedy prevažná miera iniciatívy týkajúcej sa spáchania skutku bola na strane obžalovanej C. F., ktorá navyše sama vykonala aj ďalšie platby na čerpacej stanici.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona bolo potrebné súčasne zrušiť výrok o treste uložený v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 19. januára 2022, sp. zn. OT/5/2022, právoplatnom dňa 19. januára 2022, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Nakoľko bol uložený súhrnný trest, súd musel v súlade s § 42 ods. 2 tretia veta Trestného zákona s poukazom na § 61 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému uložiť (zopakovať) trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 30 mesiacov, nakoľko taký trest bol uložený práve trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 19. januára 2022, sp. zn. OT/5/2022 a súčasne tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 Trestného zákona.

Súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho skutku (17. októbra 2020) nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o obžalovanú C. F., súd tiež zistil dve poľahčujúce okolnosti, spočívajúce v tom, že obžalovaná sa pričínila o odstránenie škodlivých následkov trestného činu, resp. dobrovoľne nahradila spôsobenú škodu [§ 36 písm. k) Trestného zákona], a tiež, že sa k spáchaniu trestného činu priznala a tento úprimne oľutovala [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Príťažujúcu okolnosť súd zistil jednu - spáchanie viacerých trestných činov podľa § 37 písm. h) Trestného zákona.

U obžalovanej teda prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi v pomere 2:1. V prípade ukladania trestu odňatia slobody súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znižoval hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3, pričom základom na zníženie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby (60 mesiacov - 12 mesiacov = 48 mesiacov; 1/3 zo 48 mesiacov = 16 mesiacov), t. j. z 5 rokov na 3 roky a 8 mesiacov; takýmto spôsobom dospel súd k trestnej sadzbe 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Čo sa týka úvah o tom, aký druh trestu je možné obžalovanej uložiť za spáchaný trestný čin, tak súd musel vychádzať z toho, že obžalovaná bola v minulosti odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 13. mája 2021, sp. zn. OT/41/2021, pre spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, za čo jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, výkon ktorého jej bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 1 rok. K spáchaniu skutku došlo 11. mája 2021, trestný rozkaz jej bol doručený 13. mája 2021, pričom v zmysle § 353 ods. 8 druhá veta Trestného poriadku účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

Skutok, zo spáchania ktorého bola obžalovaná uznaná vinnou v posudzovanej trestnej veci, bol spáchaný dňa 17. októbra 2020, pričom bolo zistené, že tento skutok v posudzovanej trestnej veci je spáchaný vo viacčinnom súbehu so skutkom, za ktorý bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Malacky v trestnej veci sp. zn. OT/41/2021, a preto je nutné za ne uložiť obžalovanej jeden súhrnný trest.

Po vzhľadnutí všetkých okolností prípadu - najmä osoby obžalovanej, jej postoj k spáchanej trestnej činnosti, v rámci ktorého na hlavnom pojednávaní učinila vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a spáchanie skutku oľutovala, a tiež že dobrovoľne nahradila škodu, napísanie ospravedlňujúceho listu poškodenej, čo svedčí o istej miere sebareflexii a uvedomení si následkov jeho počínania, a nie až tak výrazne závažný následok (škoda) - súd dospel k záveru, že pôsobiť na obžalovanú prísny, hoci zákonným, nepodmienečným trestom odňatia slobody v sadzbe uvedenej vyššie, by bolo neprímerane prísne. Zároveň platí, že do úvahy zjavne neprichádzalo ani uloženie alternatívneho trestu vzhľadom na rešpektovanie druhej vety § 42 ods. 2 Trestného zákona, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (trestným rozkazom Okresného súdu

Okresného súdu Malacky z 13. mája 2021, sp. zn. OT/41/2021), teda v danom prípade súhrnný trest čo do druhu trestu nesmie byť miernejší ako trest odňatia slobody. Súd preto nepovažuje za neprimerané poskytnúť obžalovanej šancu preukázať v 30-mesačnej skúšobnej dobe, že je ochotná a schopná sa riadne začleniť do spoločnosti a viesť na slobode riadny život. Nad obžalovanou bude počas tohto 30-mesačného obdobia neustále visieť hrozba premeny podmieneného trestu na 1-ročný nepodmienečný v prípade akéhokoľvek protiprávneho konania. Zároveň je dodržaná aj zásada, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (§ 42 ods. 2 druhá veta Trestného zákona).

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona bolo potrebné súčasne zrušiť výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 13. mája 2021, sp. zn. OT/41/2021, právoplatnom dňa 13. mája 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Čo sa týka výroku o škode, súd musel poškodenú B. U., ako majiteľku platobnej karty, s jej nárokom na náhradu škody odkázať na civilný proces, pretože hoci jej medzičasom škoda bola zo strany obžalovaných nahradená, platí, že k uplatneniu nároku na náhradu škody poškodenou v prípravnom konaní došlo a o tomto nároku bolo potrebné rozhodnúť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.